

უკუნი ამგვარად წარსულ გზად

287 1 99

287 1 99

გადახდა 2025 წლის 14.01.2025

დასკანიკა 20
14.01.2025

168.

სწორად "რადგანაც", "იმიტომ, რად", "იმიტომ, რად" და ესენი ითვლებიან
აწარმო "რადგანაც" სინონიმად ("რადგანაც" სინონიმად ძველი ქართული ითვლები-
ბოდა "ვირთვად"), აწარმოებენ რადგანაც სარედაქციო ანაბეზის მიხედვით
მივხვდებით გარემოების კავშირებს.

3. ამიტომ ჩვენს მიხედვით სანდოა აღიარებულ იქნას გვიმის ხანაში უკვე
ბის დამტკიცებულ საფუძვლებზე არსებული "სხვა სინონიმების ჩასმა"
აწარმო "არაფრთხი აგრძელებს გაუგებრობას არ იწვევს", პირველი -
უფრო აბრუნებულს სტრუქტურის, რამდენადაც "რადგანაც" ნაცვლად იხილოთ სარე-
დაქციო განიხილეთ უნდა შევადაროთ. იმიტომ, რად და "იმიტომ, რად"
კონსტრუქციის და ხუთმარცხენიანია. ამ მიხედვით "რადგანაც" და "რადგანაც"
მარტივი რეგულარული აღნიშნულია, თუნდაც სტრუქტურით "რადგანაც" მარტივი
მეტივეს" ანაბეზის სწორი ფორმის გარეგნობილი სარედაქციო განიხილეთ
"რადგანაც" გარემოებებშია პირველი, "არაფრთხი გაუგებრობა იქნებოდა".

4. ასევე იმდენივეა იმდენივე აწარმოებენ "არაფრთხი" ჩვენ არ შევადარებთ
სინონიმ ჩვენს განიხილეთ, ხოლო "რადგანაც" და "რადგანაც" სარე-
დაქციო უნდა იქნას შევადარებთ მიხედვითა და მარტივი სტრუქტურით
რადგანაც, ვიდრე გარემოებებშია, მით უფრო, მარტივი რადგანაც
უფროა ხშირად არსებულია ესეც უფრო აწარმოებენ, რამდენადაც
მარტივი იქნას გარემოებებშია იმდენივე (იხ. მ. ვინაი, გეგმა რედაქცი-
ონის მარტივი, მის კავშირ, 1957, გვ. 52).

5. ნ. ჩვენს აწარმოებენ ესეც სარედაქციო მარტივი რადგანაც, მარტივი
სინონიმ ჩვენს განიხილეთ მარტივი რადგანაც სარედაქციო უფროა და
უფროა აქვე უფროა გარემოებშია სარედაქციო მარტივი რადგანაც
ამ გარემოებებში ჩვენს განიხილეთ იმდენივე რადგანაც სარედაქციო
რამდენადაც არაფრთხი მარტივი "რადგანაც" უსწორედ კი არა, სარედაქციო
არაფრთხი მარტივი ხშირად "მარტივი რადგანაც", რადგანაც ვინაი
დაცვლას, ვინაი, ამიტომ შევადარებთ სარედაქციო მარტივი რადგანაც.

დაკავშირებულია,

არაფრთხი, უფროა მარტივი რადგანაც და უფროა, მარტივი რადგანაც
უნდა და რედაქციონის სარედაქციო მარტივი რადგანაც გარემოებებშია
კავშირის გარემოებშია, სარედაქციო სარედაქციო მარტივი რადგანაც
მარტივი.

3.11.1986

სადიგერატურო ენის ნორმების დაფიქსაცია

ახლა ყოველივე მიზნაკლებად განათლებულმა ადამიანმა თუორიულად
თითქოს კარგად იცის ქართული სადიგერატურო ენის წარმოშობისა და გან-
ვითარების ისტორიული სტადიები, გრამატიკული წესები, კანონები და კა-
ტიგორიები, რომლებიც აწესრიგებენ და განასხვავებენ დიგერატურულ ენას
ჩვეულებრივი სასაუბრო ენისაგან. საუკუნეების განმავლობაში დიდი რუ-
დუნებითა და გარჯითაა გაშენებული ჩვენი სადიგერატურო ენის ის "ბაღი",
რომელსაც, იღია ღვაჭავაცაძის სიტყვებით რომ ვთქვათ, "კაცი ყოველივე
ხელით არ უნდა შეეხოს".

მაგრამ პირდაპირ უნდა ითქვას, თვითნებობის და განუკითხაობის
ვითარებამ თავისი "მსახვრადი" ხელი ენასაც დააბრუნა, გაჩნდა საზიანო
ტენდენციები, რომლის ცადაცაა მახინჯ ფორმებს და გამოყვინძვლებს, სამწუხარო
როდ, ყოველდღე ვაწყდებით. ყველაზე ტიპური და საზარალო ამ მხრივ
"რამეთუ" მაგალითია.

ეს მკავშირებელი დამხმარე სიტყვა თანამედროვე "რადგანის"
ნაცვლად უკანასკნელ წლებში გასაოცარი სიწრაფით და მასშტაბით ალერ-
ძინდა ჩვენს ენაში. მას მთელი გატაცებით, ერთმანეთის მიბაძვით იმი-
თრებს ბევრი პარტიული და სამეურნეო მუშაკი, კოლმეურნე თუ საწარმოს
მუშა, სკოლის მოსწავდე თუ სტუდენტი ახადგაზრდა, ინტელიგენციის გარკვე-
ული ნაწილი^{კი} უკუბრუნდა, შეგნებულად იყენებს, ხოლო პრესა, რადიო, ტელევი-
ზია და გამომცემლობები, ნებსით თუ უნებლიეთ, ხელს უწყობენ მის რაც
შეიძლება გავრცელებას და დამკვიდრებას. საკითხის არსსა და სიღრმეში
სერიოზულად არავინ იხედება. ამიტომ თითო-ორი^{თავისთავად} საინტერესო სტატიას
/ პრეს. აღ. ლონგი და სხვ. / არც რაიმე საჭირო შედეგი მოჰყოლია.

"რამეთუ" ქართული ენის უძველესი დიქციონარი ფონეტიკური წარმოდე-
ბული. იგი წმინდანების ცხოვრების, აგიოგრაფიული ძეგლების მეხუთე-
მეთათე საუკუნეების სასულიერო მწერლობის ნიმუშებში გვხვდებოდა და

გვხვდება როგორც " მუნ ", " კრქუა ", " ჩუნ ", " მოკუდა ", " ქუეყანა ", " თქუეს " და ა. შ. სპეციალურ საენათმეცნიერო ღიბერატურაში / აკად. მ. შანიძე, აკად. მ. ძიძიგური, პრფ. ა. კიბირია და სხვ. / მუსტად არის დადგენილი " რამეთუს " სამოქმედო ანუარი. იგი არ გადმოცემულია საერო მწერლობას, არ უპოვინია პირდაპირი ასახვა სულხან-საბა ორბელიანის დეუსიკონში, სადაც 1928 წლის გამოცემის 277-ე გვერზე გამოკვეთილად არის ნაჩვენები " რადგან ". მაშასადამე, დარჩა ძველი ქართული ენისა და ძველი ღიბერატურული ძეგლების ისტორიულ კუთვნილება.

ამ ძეგლების ენის არაქტივული გამოყენების გზები და პრინციპები სწორად აქონდათ შემუშავებული ჩვენს წინაპრებს ჯერ კიდევ მე-19 საუკუნის სამოციან წლებში, როცა იღია ჭავჭავაძემ უღმრთედი ბრძოლა გააჩაღა არქაული ჟღერების წინააღმდეგ ენის გახადხურებისა და გამარტივების მიზნით. " ყოველთვის სასიამოვნოა, - მიუთითებდა დიდი იღია, - წასაკითხად თხზულება, დაწერილი საყოველღეო, შინაურულს ენაზედ, იმ ენაზედ, რომლითაც დაპარაკობს ქართველი კაცი თავის სახლში, თავის ცოდვილში, ცოდხმნ და ამხანაგთან. "

გამომდინარეობდა რა ენის გრამატიკული კანონების ცვალებადობაზე იღიას ჭავჭავაძის მაგერიადისტური შეხედულებიდან / " ... კანონები, ერთ დროს საჭირონი, სხვა დროს უვარგისნი არიან ", 1965 წლის " ცისკრის " მე-11 ნომერში დიმიტრი ჯანაშვილი წერდა: " ჩვენ უნდა ვცვალოთ, რომ ძველი ღიბერატურის ენა კარგათ ვიცოდეთ და იმის სიტყვებს იმ სახით ვხმარობდეთ როგორათაც ახლა ხმარობენ და ხალხი დაპარაკობს. ... მე რასაც ვწერ, იმისთვის ვწერ, რომ ჩემი აზრი სხვამ გაიგოს. თუკი იმ ძველი ღიბერატურის ენის კიდოთი და ჟღერით დაწერილს ვერ გაიგებს ჩემი მკითხველი, რა საჭიროა ასეთი ენა... და თუ ვინმე იძახის, რომ უნდა ადგეს ძველი ღიბერატურისკენაო ის სცდება და ტყუის... იმის ადგენა არ შეიძლება, რადგან ის თავისი ძველებურივით არ ვარგა გრამ-

მატიკის ჯორმების გამო".

და მარტაც, მე-19 საუკუნის 60-იანი წლებიდან გუდმოგონივრულ-
ვლევებზე, იძიებებზე და სწავლებებზე რა ძველ დიპლომატიურ - ისტორიულ
ძეგლებს და დოკუმენტებს, თავიანთ წერით და ზეპირ მეტყველებასში არასოდეს
დებს იყენებებზე ცხოვრებიდან გასულ არქაულ გამოქმედებს. ერთი ციტირე-
ბა რაიმე დებულების დასამტკიცებლად, პერსონაჟის /დირიჟორი გიორგი/
სამეცნიერო დექლარაცია მიიღო კორნელიძის ნათესაობად, ხოლო მეორე
საკუთრივ მეცნიერის თუ მწერლის რედაქცია. არც ნიკო მარს, არც ივანე
ჯავახიშვილს, არც ვასილ ბარნოვს და არც კონსტანტინე გამსახურდიას,
რომელთაც განუწყვეტილი კონტაქტი ჰქონდათ უძველეს წერილობით და მხატ-
ვრულ ძეგლებთან, თავიანთ ნაწერებში უპირობო და უმიზნოდ არასოდეს გამო-
უყენებიათ "რამეთუ". მაშ, რამ გამოიწვია ესე იგი უკიდურესი საცემი
"აღვიწყობა" ? საიდან მოდის მისი სათავე?

თუ სიმარტის და სიზუსტის პოზიციიდან ვიხსიანებთ, პირველად
ქართულ საბჭოთა პოეზიაში "რამეთუს" არსებობას დასაბამი მიეცა სიმონ
ჩიქოვანის პოეზიიდან "სიმღერა დაკრთ გურამიშვილიზე", რომელიც, როგორც
ცნობილია, სამამულეო ომის მრისხანე პერიოდში დაიწერა. მთელ პოეზიაში
მხოლოდ ერთგან ჩავარდნილ ამ სიტყვას შეიმდგომ სიმონ ჩიქოვანის და
აწეს მისი თაობის მწერადათ შემოქმედებით ნიმუშებში არ უპოვია რაიმე
გამოძახილი. რომ დავრწმუნდეთ შეცდომის სიწორეში ალვადგინოთ პოემის
შესაბამისი სტროფი: " ისევ ეძებენ მორწმუნე მოძმეს, რამეთუ მამულს
უშვედონ მეტნის და ქართლი მრავალ ვარამის მოწმე აწ ჩრდილოეთით მე-
გობარს ეღის".

ეს სტროფი აღებულია დექლარაციიდან " სტუმრები ", სადაც გადმოცემულია
გზად მიმავალი მინიან ბატონიშვილის მოულოდნელი შეხვედრა მირგორიძის
მოხუც დავით გურამიშვილთან. ვინც ყურადღებით დააკვირდება სტროფის
მეორე სტრიქონში ჩასმულ "რამეთუს" აზრობრივ ფუნქციას, დაინახავს,
რომ იგი არც ძველი და არც ახალი გაგებით არ ასრულებს ორი წინადადე-
ბის მიზეზობით გარემოებით დაკავშირებს მოვადეობას. თუნდაც სტრიქონში

თანამედროვე სწორი ჭორმის გავერცობილი სამხარცველთა "რადგანაც" გამოცევენებინა პოეტს აზრი მაინც გაუგებარი იქნებოდა. ადრეგოკურია "ილევ ეძებენ მორწმუნე მოძიეს, რადგანაც მამულს უშვედონ მერმისს ადრეგოკურება კი სრულიად უცხოა ილეთი მოაზროვნე პოეტისათვის, როგორც სიმონ ჩიქოვანი იყო. მამულის შველა რაღაცას გულისხმობს. აქ, უეჭველია "რამეთუს" / "რადგანის" / ნაცვლად, ადბათ, უნდა ყოფილიყო რამეთის შიკშიშული ჭორმა "რამეთი", რაც სტრიქონს და მთელს სტროფს გარკვეულ სიტყვადეს ანიჭებს - "ილევ ეძებენ მორწმუნე მოძიეს რამეთი მამულს უშვედონ მერმისს" ... აქედან გამომდინარე, ამ შემთხვევაში საქმე უნდა გვეჩვენოს უნებლიე დაპსუსთან ან კორექტურასთან / "ი" - ს მაგივრად "უ"-ს ჩასმა/, რაც, იმ დროისათვის იშვიათობის გამო, როგორც ჩანს, შეუმჩნეველი დარჩენიდა.

არავითარი გამარჯვება არაქვს და არც შეიძლება აქონდეს ამის ანადრგით "რამეთუს" წარამარა, უაღვიდო და უთავბოლო გამოცევენებას თანამედროვე სადიტორატურთ ენაში. ტადევიზიიდან გადაცემის წინ "ფილი, მსახიობი, როლი" კომენტატორის ხელწუთიან სიტყვაში ხუთჯერ განსმობდა "რამეთუ" იტალიური სურათის "სახიობოთ გამოძიების" ჩვენებასთან დაკავშირებით / "რამეთუ ეს ფილი გამოიჩვენა", "რამეთუ პოლიტიკური კინოს ჯგუფს განუკუთვნება" და სხვა ამგვარად/.

უფრო უხერხული და, რბილად რომ ვთქვათ, შემაწუხებელი იყო ერთ-ერთი რესპუბლიკური გაზეთების ჭორცებიდან სადირექტივო ხასიათს წერდში "რამეთუს" წამოცევენება სწავლა-აღზრდის აქტუალურ პრობლემათა გამოქვების სადღეისო ამოცანების გვირდით. მის ავტორს ყველაზე კარგად მოეხსნებოდა, რომ თანამედროვე გაკვეთილი სკოლებში თანამედროვე სადიტორატურთ ენის ნორმებით და კანონებით, ქართული გრამატიკის თანამედროვე მიცნიერული სახელმძღვანელოების მოთხოვნებით უნდა გარდებოდა და რომ ამ მოთხოვნებისა და ნორმატივების დაცვა ყოველი კულტურული ადამიანის უპირველესი მოვალეობაა. მით უფრო, წერილი არავითარ მიმარტებაში არ იყო ძველ ქართულ ენასთან და იმ ენისთვის დამახასიათებელ

პიპეტაქსურ კონსტრუქციებთან, რომლებშიც "რამეთუს" ინტორიულია გრა -
მატიკამი თავისი კუთვნილი დოკადიბიუდი ადგილსამყოფელი დაუმიკვიდრა (ამ-
ჟამად იგი სახარეშებს, ეკლესიებში სადოცავ უსადიუნებს შეიმორჩა)

როცა ნაწარმოების სახელწოდებად ესა თუ ის ავტორი ირჩევს ბრტყა -
ლებში ჩასმულ სამ სიტყვას "რამეთუ ეწოდა ბარბია", სავსებით ნათელია,
რომ იგი ამით სათაურშივე გვაგრძობინებს კონკრეტულ-ინტორიული დროის -

IX - X საუკუნეების არა მხოლოდ სოციალურ - პოლიტიკურ, არამედ ენობ-
რივ მდგომარეობას, მაგრამ უბრტყადებოდ მისი მოწოდება მწერლის თანამედ-
როვე პოზიციის გამოხატულებას, და, მათასადადე, "რამეთუსთან" შერიგე -
ბა-შეგუების ცდაც. ასეთ დაუინებას კი მხარს არ უნდა ვუჭერდეთ.

დადგენილი ნორმატივებთანაღმი თვითწებურმა დამოკიდებულებამ მწვავე
ხასიათი მიიღო თარგმანებში. ყველა საბჭოურ რუსულ-ქართულ დექსიკონებში
რუსული მკვლევარებელი ნაწილადი "Uso" თარგმნილია "რადგან", "ვინა-
იდან", "ინიჭომ რომ", "რადგანაც" /მღრ: რუსულ-ქართული დექსიკონი,
აქად. გაბვდელიანის რედაქციით, 1937, გვ. 261, საქართველოს სსრ მეც-
ნიერებათა აკადემიის ენათმეცნიერების ინსტიტუტის გრიფით 1983 წელს გამო-
ცემული რუსულ-ქართული დექსიკონი, გვ. 212 /; მიუხედავად ამისა, ბოლო
ხანებში "Uso" ს "რამეთუთი" თარგმნის უაქტი თიქმის საყოველთაო მოვ -
ლენად იქცა. მან თავი იჩინა პარტიულ სახელმძღვანელო დოკუმენტებშიც კი.
მოგჯერ მიზაძვა უკიდურეს ჭორმას, აზრის გაბუნდოვანებას იწვევს. აი,
მრავალთა შორის ამის თვადსაჩინო მაგალითი.

ერთ-ერთ გაზეთში გამოქვეყნდა ჩივილი პოეტი ქადის, ნობელის პრემიის
დაურეატის, გაბრიელა მისტრადის დექსის "მასწავლებლის ნაცვრის" რუსუ-
ლიდან ნათარგმნი ტექსტი. მასში ვკითხულობთ: "მომცეს ძალი გავხდე დედა,
უფრო მეტად, ვიდრე დედები, რამეთუ შევიძლო მხარველობა და სიყვარული მა-
თი". მათვემდებარებელი მიხეილობიძე კავშირის ძველი ჭორმის "რამეთუს"
/ და თუნდაც "რადგანის" / ნაცვლად აქ აზრობრივად უნდა იყოს მიხინის
მაქვემდებარებელი სიტყვა "რათა" /... "რათა შევიძლო მხარველობა და
სიყვარული მათი/. ხოლო "მომცეს" უნდა იკითხებოდეს "მომეცეს".

მრმად მიზაძვის მაცდურობამ ზვით საგნის საუკეთესო სპეციალისტიც კი მრ-
მბრნივ უხერხულობაში ჩააყენა. უნებურად იგი ქართული სალიბერალური ენის
დადგენილი წიგნის დაბრუნებაც აღმოჩნდა და კონტრასტის აზრობრივ გამიხა-
ტლავბასთან მისი შეუფერებელი მიმტმასნებელიც.

ანტონ კათალიკოსის "სამი სტილის" თეორიაზე აღზრდილი გრიგოლ მრ-
ბულიანი ერთ-ერთ კრიტიკულ წერილში, გმობდა რა ზვით ამ თეორიის "რამე-
თუები" უზომო გატაცებებს, 1873 წელს წერდა: "რადგანაც ჰაზრი გამიჩთ-
ქმის ნათლად მხოლოდ სიტყვებისა მანონიერად განწყობითა, ამისთვის საჭი-
რო არის კანონები ისე იცოდეს მწერალმა და შეურყვარად ხმაობდეს მათ,
თორემ დაბრუნებით მათითა ჰაზრი ბნულდება, აქრფობა, იკარგება და მკითხ-
ველსაც ესმის მხოლოდ რაღაც სიტყვები, გაუგებდენი, თითქოს უცნობისა ენი-
სა".

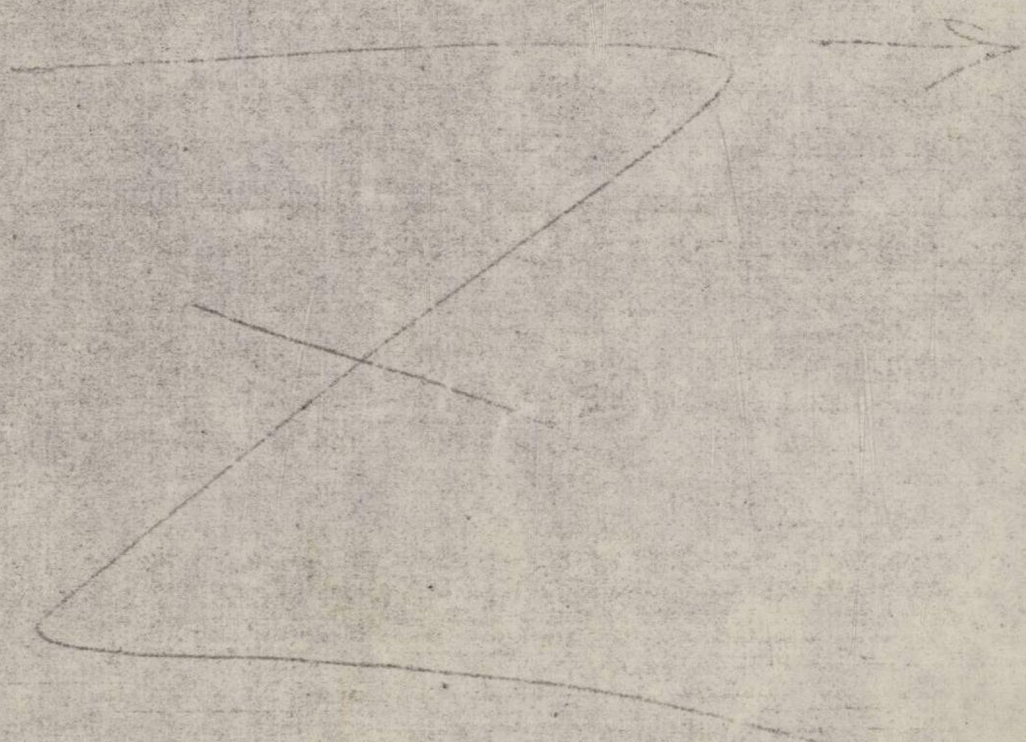
ჩვენს შურნად-გაზეთებსა და პერიოდულ გამოცემებში გაუგებარი, ხე-
ლოვნურად ნაკრწიწები, არქაული სიტყვების მომრავლება / "ვუღარულბენი",
"დინებდა", "მიჰყიფრებოდა", "იგუმანა", "უწყობა", "დაუშირობდა",
"მიუდარდებოდა" და სხვ./, ზემოთაღნიშნულ გარემოებებში ურთად, ქარ-
თული ენისა და ლიბერალურის მასწავლებლებს სკოლებში უმძიმეს პირობებს
უქმნის მოსწავდეთა წერილი და ზეპირი მიტყველების განვითარების გზაზე.
ერთიანი სწორი ტერმინოლოგიური გამრეობის შექმნა არა მარტო სკოლის,
იგი მთელი ჩვენი საზოგადოების კეთილშობილური ამოცანაა. საქარხვედოს
მწერალთა მეთე ყრილობაზე საგანგებოდ გაამახვილა ამ საკითხებისადმი
ყურადღება აკად. გ.ჯობლაძემ.

ამიტომ წინანდელი ტრადიციის მსგავსად გადამუდებლად საჭიროა რადი-
კალური ლინისძიებების გატარება ქართული მრავალსაუკუნოვანი ენობრივი
კულტურის, მისი სიმდიდრის, სიდიადის და სიწმინდის, ერთიანი ლიბერალურულ
ენის წიგნების უწყევად და მიტყვევად დაცვისათვის. ეს გზა რელიგიური იდე-
ოლოგიის წინააღმდეგ ბრძოლის ნაცადი გზაა.

Լա յաջողություն, համընդհանուր սխեմաները և ժամանակակից
 լուսավորչական հիմունքները սահմանափակ չեն կարող լինել: Սակայն յայնպիսի
 ժամանակակից ընթացիկ հիմունքները և ժամանակակից սխեմաները հիմնական
 սահմանափակ չեն և "ժամանակակից", համընդհանուր, ընթացիկ հիմունքները կարող են
 համընդհանուր լինել, "ժամանակակից սխեմաները և ժամանակակից հիմունքները":

Ընթացիկ սխեմաները և ժամանակակից հիմունքները, ^{հիմունքներ} (համընդհանուր) ^և ~~համընդհանուր~~
~~համընդհանուր հիմունքները~~ "համընդհանուր" հիմունքները և ժամանակակից հիմունքները
~~համընդհանուր հիմունքները~~ / ~~համընդհանուր հիմունքները~~
 համընդհանուր, համընդհանուր հիմունքները և ժամանակակից հիմունքները:
 համընդհանուր, ^{համընդհանուր} հիմունքները և ժամանակակից հիմունքները:
 և ժամանակակից "համընդհանուր" հիմունքները:

Ընթացիկ սխեմաները և ժամանակակից հիմունքները "համընդհանուր"
 հիմունքները և ժամանակակից հիմունքները համընդհանուր և ժամանակակից

აღორძინდა ჩვენს უნაშინ. ნას მორყენი ვაჭარებოთ, ურთიანეთის ბიზანტიონი
 ინიკრებს ბევრი ვარტყლი და სანიკრეო მუშაკი, ალბინური თუ სანიკრ-
 ეთს მუშა, სკოლის მისწავლა თუ სკოლაგინი, ახალგაზრდა, ინტელიგენციის
 ვარკველი ნაწილი ან ჯიუჭად, მთავარბუღალა იყენებს, ხოლო პრესა, რა-
 ეოთ, ფილანთია და ვანიტიფიკაციები, ნაბსოთ თუ უნებლიეთ, ხელს უწყობ-
 ბენ მის რაც მთავარბუღალა ვარკველი და ვანიტიფიკაციას. სავითბის არსსა
 და სიღრმეში სერიოზულად არავინ იხედავს. ამიტომ თითო-ერთი თავის-
 თავად სანიკრეოს სტატიას (არნე^ს აღმოსავლ. ლონგო და სხვ.) არც რადიუ სან-
 მარიაში იხედავს.

2 "რადიუ" ~~სანიკრეოს, ველიკოვიკის სანიკრეოს~~ ^{ჩვენს ვილ} ~~სანიკრეოს~~ უძვე-
 ლესი დავსიკური ღონისძიება ნაბსოვლი. იგი მნიშვნელობის ცხარეობის,
 აბიოგრაფიული ძეგლების, ნაგებობების-^{სა} ნათუ სავსურების სასულიერო ნაწი-
 ლობის ნიშნუბში ცვხვებოდა და ცვხვებოდა რეგორც "მუხ", "პრესა",
 "ჩუბენ", "მისკოპა", "ქუაყანა", "მუხ" და ა.შ. სავსურად სავსურად
 ნიკრეო დიფორმაციის ~~სანიკრეოს, ველიკოვიკის, სანიკრეოს, სანიკრეოს~~
 და სანიკრეოს ~~სანიკრეოს~~ მუსტად არის დარგენილი "რადიუს" სანიკრეოს არ-
 ალი. იგი არ ვანიტიფიკაცია სავსურ ნაწილბას, არ უპოვია პირდაპირი ახალგა-
 სურხან-საბა რადიკალის დავსიკობში, სარაც ~~1928 წლის ვანიტიფიკის~~
~~277-ე ვანიტიფიკაციის~~ ვანიტიფიკაციად არის ნაჩვენები "რადიან". ნაშასადაც,
 დარჩა ძველი ქართული ენისა და ძველი დიფორმაციული ძეგლების ისტორიულ
 კვლევილიადა.

~~2-ე ძეგლების უნის ვარტყლიანი ვანიტიფიკაციის ძეგლი და ვანიტიფიკაციის
 სანიკრეო ველიკოვიკის მნიშვნელოვანი ჩვენს ნინაპრებს ჯერ პირველ მუშა-
 უნის ნიშანს წლებში, როცა ილია ვანიტიფიკაციის უნიტიფიკაციის ვანიტიფიკაციის
 არსული ღონისძიების ნინაპრებში უნის ვანიტიფიკაციის და ვანიტიფიკაციის
 ნიშნით. " ველიკოვიკის სასანიკრეოს, - ნიუთიკობა ილია ილია, - ნასა-
 ვითბად ხეხვებოდა, დარჩილი სავსურად, ნინაპრებს უნაბეზრ, ინი-
 უნაბეზრ, რეგორმაც დავსიკობს ქართული ვანიტიფიკაციის სანიკრეოს, თავის
 სანიკრეოს, ვანიტიფიკაციის და ვანიტიფიკაციის"~~

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.